

POSTANOWIENIE

Dnia 12 września 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Karol Weitz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 12 września 2018 r.,
skargi "A." Prywatnego Centrum (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w
likwidacji z siedzibą w S.
o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Najwyższego
z dnia 20 maja 2016r., sygn. akt II CSK 517/15 wydanym
w sprawie z powództwa K. K.
przeciwko "C." Towarzystwu Ubezpieczeń Wzajemnych z siedzibą w P., W. S. i "A."
Prywatnemu Centrum (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością
w likwidacji z siedzibą w S.
o zapłatę,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

„A.” Prywatne Centrum (...) sp. z o.o. w S. w likwidacji wniosła o wznowienie postępowania toczącego się przed Sądem Najwyższym i zakończonego wydaniem wyroku z dnia 20 maja 2016 r. (II CSK 517/15). Wyrokiem tym Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony skargą kasacyjną powódki K. K. wyrok Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 3 grudnia 2014 r. (I A Ca (...)) w stosunku do pozwanego W. S. w zakresie oddalającym powództwo o zadośćuczynienie ponad kwotę 500 000 zł

oraz w stosunku do pozwanej „A.” Prywatne Centrum (...) sp. z o.o. w S. w części oddalającej powództwo o zadośćuczynienie, o zasądzenie zaległej skapitalizowanej renty do wysokości 228 000 zł oraz renty bieżącej po 5000 zł i w tym zakresie przekazał sprawę Sądowi Apelacyjnemu w (...) do ponownego rozpoznania i orzeczenia o kosztach postępowania kasacyjnego.

W uzasadnieniu skargi o wznowienie postępowania przed Sądem Najwyższym skarżąca wskazała, że prawomocnym wyrokiem z dnia 3 grudnia 2014 r. (I A Ca (...)) Sąd Apelacyjny w (...), po rozpoznaniu apelacji pozwanych, zmienił wyrok Sądu Okręgowego w P. z dnia 29 maja 2013 r. (I C (...)) w ten sposób, że zasądził na rzecz powódki K. K.:

1/. od pozwanych W. S. i C. Towarzystwa Ubezpieczeń Wzajemnych w P. *in solidum* kwotę 100 000 zł z ustawowymi odsetkami,

2/. od pozwanego W. S. kwotę 400 000 zł z ustawowymi odsetkami,

3/. od pozwanych W. S., C. Towarzystwa Ubezpieczeń Wzajemnych w P. oraz „A.” Prywatne Centrum (...) sp. z o.o. w S. *in solidum* kwotę 100 000 zł z ustawowymi odsetkami,

4/. od pozwanych W. S. i „A.” Prywatne Centrum (...) sp. z o.o. w S. *in solidum* kwotę 76 700 zł z ustawowymi odsetkami,

5/. od pozwanych W. S. i C. Towarzystwa Ubezpieczeń Wzajemnych w P. *in solidum* kwoty wskazane w punkcie 5 i 6 wyroku. W pozostałym zakresie Sąd Apelacyjny oddalił powództwo i apelacje pozwanych oraz orzekł o kosztach procesu.

Skarżąca Spółka podniosła, że po wydaniu wyroku przez Sąd Apelacyjny w (...), pozwana „A.” sp. z o.o. uległa likwidacji i została wykreślona z Rejestru przedsiębiorców KRS na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego w S. z dnia 14 października 2015 r., co oznacza, że w dniu wydania wyroku przez Sąd Najwyższy (20 maja 2016 r.) spółka ta nie istniała, nie posiadała zatem zdolności sądowej. Postępowanie kasacyjne przed Sądem Najwyższym jest obarczone nieważnością (art. 401 pkt 2 k.p.c.). W oparciu o tę podstawę skarżąca wniosła o wznowienie tego postępowania, uchylenie objętego skargą wyroku Sądu

Najwyższego z dnia 20 maja 2016 r. (II CSK 517/15) wobec pozwanej A.” Prywatne Centrum (...) sp. z o.o. w S. i odrzucenie skargi kasacyjnej powódki lub umorzenie postępowania w stosunku do pozwanej Spółki. Jednocześnie skarżąca wskazała, że na skutek uwzględnienia skargi K. K. o wznowienie postępowania, Sąd Rejonowy postanowieniem z dnia 27 listopada 2017 r. uchylił postanowienie tego Sądu z dnia 14 października 2015 r. o wykreśleniu skarżącej Spółki z rejestru i oddalił wniosek o wykreślenie Spółki z rejestru przedsiębiorców. Postanowieniem z dnia 18 maja 2018 r. Sąd Okręgowy w S. oddalił apelację skarżącej od tego postanowienia Sądu pierwszej instancji. Z chwilą wydania tego postanowienia skarżąca Spółka odzyskała zdolność sądową i procesową, zatem od tej chwili należy liczyć trzymiesięczny termin do złożenia przez nią skargi o wznowienie postępowania kasacyjnego (art. 407 § 1 k.p.c.).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Art. 399 k.p.c. przewiduje, że można żądać wznowienia postępowania, które zostało zakończone prawomocnym wyrokiem. Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 maja 2016 r. nie zakończył postępowania w sprawie, albowiem uchylił, w opisanej w sentencji tego orzeczenia części, zaskarżony skargą kasacyjną powódki, wyrok Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 3 grudnia 2014 r. (I A Ca (...)) i sprawę przekazał temu Sądowi do ponownego rozpoznania i orzeczenia o kosztach postępowania kasacyjnego. Nie jest więc dopuszczalne żądanie przez pozwaną Spółkę wznowienia postępowania przed Sądem Najwyższym, albowiem w następstwie wydania tego wyroku kasatoryjnego nie nastąpiło zakończenie postępowania, jak tego wymaga art. 399 k.p.c., lecz jedynie przekazanie sprawy Sądowi drugiej instancji, który po ponownym rozpoznaniu sprawy wyda merytoryczne rozstrzygnięcie (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 4 listopada 1997 r., I CO 35/97, niepubl. i z dnia 11 maja 2005 r., III CZ 31/05, niepubl. oraz uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 30 listopada 1993 r., III AZP 18/93, OSNC z 1994, nr 6, poz. 122).

W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 410 § 1 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

jw

